

мѹ мѹзоко, и падналь мрѹтвовъ, а Христїане ѡишли оу црква, оучинили прѹзаникъ, и слабили Бга, томѹ слава во вѣки вѣквѹвъ, аминь.

☉ воскресшей изъ мѣртвыхъ, и оутѣенный грѣхъ исповѣдала дѣвникъ,

Ч Ъ Д О 54.

Една жена добродѣтелна така живѣа со свой мѹжъ, какъ да была оу монастырь, не ѡставила црковь никой пѹтъ, давала по сиромѹси многъ, и дрѹгѹи добри работы чинила, ама еденъ грѣхъ чинила, и не исповѣдала никой пѹтъ: многъ пѹты сакала, да го исповѣда, ама не мѹжела ѡсрамъ, и многъ пѹты се молила на икѹна Бгомѹтере, да ѣй прѹсти той грѣхъ; и оумрела оу той грѣхъ; а незини роднина чекала, да кѣрка ѣ дойде ѡ дрѹго село; и три дни ѣ дѣржала незакѹпана, и кога ѣ поале оу црква: ☉ чѣдо! Станала оумрѣната, и сѣднала оу носила, и рекла: Голѣма крѣпость и сила преблгословѣннаа дѣво; послѣ рекла да прїиде дѣвникъ при неѹ и мѹ исповѣдала той скрїшенъ грѣхъ, и говорила, да чѣатъ сїте, цѹ га были тамъ, рекла: Ї сїрота безѹмна выде мѣ срамъ, да исповѣдамъ еденъ грѣхъ, и за томъ грѣхъ многъ пѹты самъ се молила на прѣтаѹ Бца, да мѣ помилѹе, да не выдемъ мѹчена за томъ грѣхъ. Кога излѣзе моѹ сиромѹшка доша ѡ снага, мѣ фѹтиха дѣволи, какъ дѣвѹи свѣрѹе, и мѹ показѹваха моѹ скрїенъ грѣхъ, и се радѹваха, и се надѣжали, да самъ ниҳна, и мѣ доведѹха оу мѹка, дѣка ѣ темница дѣвока, и бѹлѣсти неѹтѣшнѹ и тамъ се ѣви, цѹ ѣ на грѣшницы помѹщница, и на аглїите црїца, и бѣше свѣтла пѹбекѣ ѡ слнцѣ, и

испа-